

56.

Úmluva

mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemném vyrovnání odpočívňích, zaopatřovacích a jiných požitků, zálohou vyplacených.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY RAKOUSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Umluva

mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemném vyrovnání odpočívňích, zaopatřovacích a jiných požitků, zálohou vyplacených.

Vysoké smluvní Strany přejíce si, aby vzájemné vyrovnání odpočívňích, zaopatřovacích a jiných požitků, zálohou vyplacených, bylo upraveno úmluvou bez obtížného vyúčtování, jmenovaly svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana Dra Josefa Hladkého,
ministerského radu v ministerstvu financí,

Spolkový president republiky Rakouské:

pana Dra Ottu Jucha,
odborového přednostu v spolkovém ministerstvu financí,

kteří, předloživše své plné moci a shledavše je dobrými a správnými, dohodli se takto:

Článek 1.

Jakékoliv nároky na náhradu výplat, na které se vztahuje úmluva ze dne 6. dubna 1922 mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československem o pensích, poukázáních bývalou vládou rakouskou, a úmluva ze dne 30. listopadu 1923 mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československem o úpravě různých skupin odpočívňích po-

Übereinkommen

zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen Republik, betreffend die gegenseitige Ausgleichung der vorschussweise gezahlten Ruhe- und Versorgungsgenüsse und sonstigen Bezüge.

Von dem Wunsche geleitet, die gegenseitige Ausgleichung der vorschussweise gezahlten Ruhe- und Versorgungsgenüsse und sonstigen Bezüge ohne umständliche Verrechnungen durch ein Übereinkommen zu regeln, haben die Hohen vertragschließenden Teile zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich:

Herrn Dr. Otto Juch,
Sektionschef im Bundesministerium für Finanzen,

der Präsident der Tschechoslowakischen Republik:

Herrn Dr. Josef Hladký,
Ministerialrat im Finanzministerium,

welche nach Vorweisung ihrer gut und richtig befundenen Vollmachten übereingekommen sind, wie folgt:

Artikel 1.

Alle Ansprüche auf Rückersatz von Zahlungen, auf die sich das Übereinkommen vom 6. April 1922 zwischen Österreich, Italien, Polen, Rumänien, dem Königreiche der Serben, Kroaten und Slowenen und der Tschechoslowakei, betreffend die von der ehemaligen österreichischen Regierung zuerkannten Pensionen, und das Übereinkommen vom 30. November 1923 zwischen Österreich, Italien, Polen, Rumänien, dem Königreiche der Ser-

žitků, které nebyly upraveny úmluvou římskou ze dne 6. dubna 1922, považují se mezi oběma Vysokými smluvními Stranami vzájemně za vyrovnané. Obě Vysoké smluvní Strany nemohou tudíž z tohoto titulu navzájem ničeho požadovati.

Článek 2.

Stejně považují se vzájemně za vyrovnané jakékoliv nároky na náhradu výplat spočívajících na služebním právním poměru a provedených oběma Vysokými smluvními Stranami — buď podle zvláštních úmluv nebo podle vnitrostátních opatření — býv. civilním státním zaměstnancům, zaměstnancům bývalých státních drah a bývalým vojenským osobám, kteří v době výplaty nebyli ještě na odpočinku, na příklad výpomoci při zproštění služby, zálohy při jejich návratu do domoviny a podobné.

Článek 3.

Rovněž upouští se od vzájemné náhrady komisionelních výplat z pokladen některé z obou Vysokých smluvních Stran na účet náboženských fondů. Také tyto výplaty považují se vzájemně za vyrovnané.

Článek 4.

Ustanovení předchozích článků 1, 2 a 3 platí o všech výplatách tam vyznačených, provedených do konce měsíce, ve kterém tato úmluva stane se účinnou. Náhrady až do zmíněného dne snad již provedené nebudou se však vraceti.

Článek 5.

Tato úmluva bude ratifikována a stane se účinnou v den výměny ratifikačních listin.

Ratifikační listiny budou vyměněny ve Vídni.

Čemuž na důkaz zmocněnci shora jmenovaní podepsali tuto úmluvu.

ben, Kroaten und Slovenen und der Tschechoslowakei, betreffend die Regelung verschiedener durch das römische Übereinkommen vom 6. April 1922 nicht geregelten Kategorien von Pensionen, beziehen, gelten im Verhältnisse zwischen den beiden Hohen vertragsschließenden Teilen als gegenseitig ausgeglichen. Die beiden Hohen vertragsschließenden Teile haben sohin aus diesem Titel gegeneinander keine Ansprüche zu stellen.

Artikel 2.

In gleicher Weise sind als gegenseitig ausgeglichen zu betrachten alle Ansprüche auf Rückersatz von Zahlungen, die auf einem dienstrechtlichen Verhältnisse beruhend von einem der beiden Hohen vertragschließenden Teile — sei es auf Grund besonderer Vereinbarungen, sei es zufolge innerstaatlicher Verfügungen — an ehemalige Zivilstaatsbedienstete, Bedienstete der ehemaligen Staatseisenbahnen und an ehemalige Militärpersonen geleistet wurden, die sich im Zeitpunkte der Zahlung noch nicht im Ruhestande befunden haben, so zum Beispiel Beihilfen anlässlich ihrer Enthebung vom Dienste, Vorschüsse anlässlich ihrer Rückkehr in die Heimat und dergleichen.

Artikel 3.

Auch von der gegenseitigen Rückerstattung der aus den Kassen eines der beiden Hohen vertragsschließenden Teile für Rechnung der Religionsfonde kommissionsweise geleisteten Zahlungen wird abgesehen. Diese Zahlungen gelten gleichfalls als gegenseitig ausgeglichen.

Artikel 4.

Die Bestimmungen der vorstehenden Artikel 1, 2 und 3 gelten für alle dort bezeichneten, bis zum Ende des Monats, in dem das gegenwärtige Übereinkommen in Kraft tritt, geleisteten Zahlungen. Bis zu diesem Zeitpunkte etwa schon vollzogene Rückersatz sind jedoch nicht rückzuvergüten.

Artikel 5.

Das gegenwärtige Übereinkommen wird ratifiziert werden und am Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft treten.

Der Austausch der Ratifikationsurkunden wird in Wien stattfinden.

Urkund dessen haben die obengenannten Bevollmächtigten das gegenwärtige Übereinkommen unterzeichnet.

Dáno ve Vídni, dne 3. února 1929, v jazyku československém a německém — oba texty jsou autentické — ve dvou stejnopisech, z nichž po jednom obdrží každý z obou smluvních států.

Geschehen in Wien, am 3. Februar 1929, in deutscher und čechoslovakischer Sprache — beide Texte sind authentisch — in zwei Gleichschriften, wovon je eine jedem der beiden Vertragsstaaten übergeben wird.

Za Republiku československou: Für die Republik Österreich:
 Dr. JOSEF HLADKÝ L. S. Dr. OTTO JUCH L. S.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVR-
 ZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU
 PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLČIANKÁCH DNE 14. ZÁŘÍ LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO
 DVACÁTÉHO DEVÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 7. dubna 1930, kterýmžto dnem nabývá tato úmluva podle článku 5. mezinárodní účinnosti.

Dr. Beneš v. r.